

32001L0042

L 197/30

JURNALUL OFICIAL AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE

21.7.2001

**DIRECTIVA 2001/42/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI
din 27 iunie 2001
privind evaluarea efectelor anumitor planuri și programe asupra mediului**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 175 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei (1),

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social (2),

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor (3),

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat (4), în temeiul textului comun aprobat de comitetul de conciliere la 21 martie 2001,

întrucât:

(1) Articolul 174 din tratat prevede că politica Comunității în domeniul mediului este să contribuie, între altele, la conservarea, protecția și îmbunătățirea calității mediului, protecția sănătății populației și utilizarea prudentă și rațională a resurselor naturale și că aceasta se bazează pe principiul precauției. Articolul 6 din tratat prevede că cerințele de protecție a mediului trebuie integrate în definiția politicilor și acțiunilor Comunității, în special în ceea ce privește dezvoltarea durabilă.

(2) Al cincilea program al Comunității de politică și acțiune în domeniul mediului și al dezvoltării durabile „Către o dezvoltare durabilă” (5), completat de Decizia nr. 2179/98/CE a Consiliului (6) privind revizuirea acestuia, afirmă importanța evaluării efectelor probabile ale planurilor și programelor asupra mediului.

(3) Convenția privind diversitatea biologică impune părților obligația de a integra, pe cât posibil și adecvat, conservarea și utilizarea diversității biologice în planurile și programele sectoriale și inter-sectoriale relevante.

(4) Evaluarea ecologică este un instrument important pentru integrarea considerațiilor legate de mediu în elaborarea și adoptarea anumitor planuri și programe care pot avea efective semnificative asupra mediului în statele membre, asigurând că asemenea efecte ale punerii în aplicare a planurilor și programelor sunt luate în considerație în timpul elaborării lor și înaintea adoptării lor.

(5) Adoptarea procedurilor de evaluare a efectelor asupra mediului în stadiul planificării și programării ar trebui să fie în beneficiul întreprinderilor prin asigurarea unui cadru mai coerent pentru desfășurarea activităților economice, incluzând în procesul de luare a deciziilor informații relevante despre mediu. Includerea unui set mai larg de factori în luarea deciziilor contribuie la soluții mai de durată și mai eficiente.

(6) Diferitele sisteme de evaluare ecologică, care operează în statele membre, trebuie să conțină un set de cerințe procedurale comune necesare pentru a contribui la un nivel mai ridicat de protecție a mediului.

(7) Convenția Comisiei Economice pentru Europa a Organizației Națiunilor Unite privind evaluarea impactului asupra mediului în context transfrontalier, din 25 februarie 1991, care se aplică atât statelor membre cât și celorlalte state, încurajează părțile Convenției să aplice principiile ei în planurile și programele lor; la a doua reuniune a părților Convenției, care a avut loc la Sofia, la 26 și 27 februarie 2001, s-a decis pregătirea unui protocol constrângător din punct de vedere juridic comun privind evaluarea impactului asupra mediului a activităților strategice, care completează dispozițiile existente privind evaluarea impactului asupra mediului în context transfrontalier, în scopul unei eventuale adoptări a acestuia cu ocazia celei de-a cincea conferințe interministeriale „Un mediu pentru Europa”, la reuniunea extraordinară a părților Convenției, prevăzută pentru 23 mai la Kiev, Ucraina. Sistemele de evaluare ecologică a planurilor și programelor care operează în cadrul Comunității trebuie să asigure că există consultări transfrontaliere adecvate atunci când punerea în aplicare a unui plan sau program elaborat într-un stat membru poate avea efecte semnificative asupra mediului unui alt stat membru. Informațiile privind planurile și programele cu efecte semnificative asupra mediului altor state trebuie transmise, pe bază de reciprocitate și echivalență, într-un cadru juridic adecvat între statele membre și aceste alte state.

(1) JO C 129, 25.4.1997, p. 14 și JO C 83, 25.3.1999, p. 13.

(2) JO C 287, 29.9.1997, p. 101.

(3) JO C 64, 27.2.1998, p. 63 și JO C 374, 23.12.1999, p. 9.

(4) Avizul Parlamentului European din 20 octombrie 1998 (JO C 341, 9.11.1998, p. 18), confirmat la 16 septembrie 1999 (JO C 54, 25.2.2000, p. 76), Poziția comună a Consiliului din 30 martie 2000 (JO C 137, 16.5.2000, p. 11) și Decizia Parlamentului European din 6 septembrie 2000 (JO C 135, 7.5.2001, p. 155). Decizia Parlamentului European din 31 mai 2001 și Decizia Consiliului din 5 iunie 2001.

(5) JO C 138, 17.5.1993, p. 5.

(6) JO L 275, 10.10.1998, p. 1.

- (8) În consecință, este necesară o acțiune la nivelul Comunității pentru a defini un cadru minim de evaluare ecologică, care stabilește principalele principii ale sistemului de evaluare ecologică și lasă statelor membre sarcina de a defini normele de aplicare, având în vedere principiul subsidiarității. Acțiunile Comunității nu pot depăși ceea ce este necesar pentru a atinge obiectivele de mediu stabilite de tratat.
- (9) Prezenta directivă este de natură procedurală și cerințele ei trebuie integrate fie în procedurile existente ale statelor membre, fie încorporate în proceduri specifice stabilite. În scopul evitării duplicării evaluărilor, statele membre trebuie să țină seama, după caz, de faptul că evaluările trebuie efectuate la diferite niveluri de ierarhie a planurilor și programelor.
- (10) Toate planurile și programele care sunt elaborate pentru un număr de sectoare și care stabilesc cadrul deciziilor ulterioare de autorizare a proiectelor enumerate în anexele I și II la Directiva 85/337/CEE a Consiliului din 27 iunie 1985 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului⁽¹⁾, și toate planurile și programele care s-a stabilit că necesită evaluare în conformitate cu Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și faunei și florei sălbatice⁽²⁾ pot avea efecte semnificative asupra mediului și trebuie, de regulă, să facă obiectul unei evaluări sistematice a mediului. Atunci când definesc utilizarea unor zone limitate la nivel local sau când sunt modificări minore la planurile sau programele de mai sus, trebuie evaluate numai în cazul în care statele membre stabilesc că pot avea efecte semnificative asupra mediului.
- (11) Celelalte planuri și programe care stabilesc cadrul deciziilor ulterioare de autorizare a proiectelor care nu au efecte importante asupra mediului în toate cazurile și trebuie îndeplinite numai în cazul în care statele membre stabilesc că pot avea astfel de efecte.
- (12) Atunci când statele membre stabilesc acest lucru, trebuie să ia în considerație criteriile relevante stabilite de prezenta directivă.
- (13) Anumite planuri sau programe nu fac obiectul prezentei directive, având în vedere caracteristicile lor speciale.
- (14) Atunci când se impune o evaluare în temeiul prezentei directive, se elaborează un raport de mediu conținând informații relevante definite de prezenta directivă, identificând, descriind și evaluând efectele probabile semnificative asupra mediului prin punerea în aplicare a planului sau programului, precum și alte soluții realiste, având în vedere obiectivele și domeniul de aplicare teritorial al planului sau programului; statele membre trebuie să comunice Comisiei toate măsurile pe care le iau cu privire la calitatea rapoartelor de mediu.
- (15) Pentru a contribui la o mai mare transparență a procesului decizional și în scopul asigurării că informațiile furnizate pentru evaluare sunt complete și fiabile, este necesar ca autoritățile de mediu cu responsabilități în acest domeniu, precum și opinia publică, să fie consultate în timpul evaluării planurilor și programelor și să se stabilească termene adecvate pentru consultări, precum și pentru formularea unui aviz.
- (16) Atunci când punerea în aplicare a unui plan sau program elaborat într-un stat membru poate avea un efect important asupra mediului altor state membre, se iau măsuri pentru ca statele membre implicate să se consulte și pentru ca autoritățile în cauză și publicul să fie consultați și să aibă posibilitatea să-și exprime opinia.
- (17) Raportul de mediu și opiniile exprimate de autoritățile în cauză și de către public, precum și rezultatele consultărilor transfrontaliere, trebuie luate în considerație în timpul elaborării planului sau programului și înainte de adoptarea lui sau înscrierea lui în procedura legislativă.
- (18) Statele membre trebuie să se asigure că, atunci când un plan sau program este adoptat, autoritățile în cauză și publicul sunt informați și informațiile relevante le sunt puse la dispoziție.
- (19) În cazul în care obligația de a efectua o evaluare a efectelor asupra mediului decurge simultan din prezenta directivă și din alte dispoziții legislative comunitare, cum ar fi Directiva 79/409/CEE a Consiliului din 2 aprilie 1979 privind conservarea păsărilor sălbatice⁽³⁾, Directiva 92/43/CEE sau Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a cadrului comunitar de acțiune în domeniul strategiei apelor⁽⁴⁾, în scopul evitării duplicării evaluării, statele membre pot prevedea proceduri coordonate sau comune care să respecte cerințele legislației comunitare în cauză.
- (20) Un prim raport privind aplicarea și eficiența prezentei directive trebuie realizat de Comisie la cinci ani după intrarea ei în vigoare și la fiecare șapte ani după aceea. În vederea unei mai bune integrări a altor cerințe de protecție a mediului și având în vedere experiența acumulată, primul raport trebuie, după caz, să fie însoțit de propuneri de modificare a prezentei directive, în special în ceea ce privește posibilitatea de extindere a domeniului ei de aplicare la alte domenii/sectoare și alte tipuri de planuri și programe,

(1) JO L 175, 5.7.1985, p. 40. Directivă astfel cum a fost modificată prin Directiva 97/11CE (JO L 73, 14.3.1997, p. 5).

(2) JO L 206, 22.7.1992, p. 7. Directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 97/62/CE (JO L 305, 8.11.1997, p. 42).

(3) JO L 103, 25.4.1979, p. 1. Directivă astfel cum a fost modificată prin Directiva 97/49/CE (JO L 223, 13.8.1997, p. 9).

(4) JO L 327, 22.12.2000, p. 1.

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Obiective

Obiectivul prezentei directive este să asigure un înalt nivel de protecție a mediului și să contribuie la integrarea considerațiilor privind mediul în elaborarea și adoptarea planurilor și programelor în vederea promovării dezvoltării durabile, asigurând că, în conformitate cu prezenta directivă, anumite planuri și programe care pot avea efecte semnificative asupra mediului fac obiectul unei evaluări ecologice.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive:

- (a) „planuri și programe” înseamnă planuri și programe, inclusiv cele co-finanțate de Comunitatea Europeană, precum și modificările lor:
- elaborate și/sau adoptate de o autoritate la nivel național, regional sau local sau elaborate de o autoritate în vederea adoptării, printr-o procedură legislativă, de către parlament sau guvern și
 - impuse prin acte cu putere de lege sau acte administrative;
- (b) „evaluare ecologică” înseamnă elaborarea unui raport privind efectele asupra mediului, realizarea consultărilor, luarea în considerație a raportului de mediu și a rezultatelor consultărilor în luarea deciziilor și furnizarea de informații privind decizia, în conformitate cu articolele 4-9;
- (c) „raport de mediu” înseamnă partea din documentația planului sau programului conținând informațiile prevăzute la articolul 5 și anexa I;
- (d) „publicul” înseamnă una sau mai multe persoane fizice sau juridice, precum și, în conformitate cu legislația sau practica națională, asociațiile, organizațiile și grupurile care reunesc aceste persoane.

Articolul 3

Domeniul de aplicare

(1) O evaluare ecologică, în conformitate cu articolul 4 - 9, se realizează pentru planurile și programele prevăzute la alineatele (2) - (4) care pot avea efecte semnificative asupra mediului.

(2) Sub rezerva alineatului (3), o evaluare ecologică se realizează pentru toate planurile și programele:

- (a) care sunt elaborate pentru agricultură, silvicultură, pescuit, energie, industrie, transport, gestionarea deșeurilor, gestionarea apei, telecomunicații, turism, planificare urbană și rurală sau utilizarea terenului și care definesc cadrul în care

punerea în aplicare a proiectelor enumerate în anexele I și II din Directiva 85/337/CEE va putea fi autorizată în viitor;

- (b) pentru care, având în vedere efectele probabile asupra împrejurimilor, este necesară o evaluare ecologică în temeiul articolelor 6 și 7 din Directiva 92/43/CEE.

(3) Planurile și programele prevăzute la alineatul (2) care stabilesc utilizarea unor zone mici la nivel local și modificări minore ale planurilor și programelor menționate la alineatul (2) necesită o evaluare ecologică numai în cazul în care statele membre stabilesc că pot avea efecte semnificative asupra mediului.

(4) Statele membre determină dacă planurile și programele, altele decât cele prevăzute la alineatul (2), care definesc cadrul în care punerea în aplicare a proiectelor poate fi autorizată în viitor, statele membre stabilesc dacă pot avea efecte semnificative asupra mediului.

(5) Statele membre stabilesc dacă planurile sau programele prevăzute la alineatele (3) și (4) pot avea efecte semnificative asupra mediului fie printr-o examinare a fiecărui caz, fie prin specificarea tipurilor de planuri și programe, fie prin ambele abordări. În acest scop, statele membre țin seama în toate cazurile de criteriile specifice descrise în anexa II, pentru a se asigura că planurile și programele care pot avea efecte semnificative asupra mediului sunt cuprinse în prezenta directivă.

(6) Pentru examinarea de la caz la caz și pentru specificarea tipurilor de planuri și programe în conformitate cu alineatul (5), autoritățile prevăzute la articolul 6 alineatul (3) trebuie consultate.

(7) Statele membre iau măsurile necesare astfel încât concluziile lor în conformitate cu alineatul (5), inclusiv motivele pentru care nu este necesară studierea impactului asupra mediului, în conformitate cu articolele 4-9, sunt puse la dispoziția publicului.

(8) Următoarele planuri și programe nu fac obiectul prezentei directive:

- planurile și programele al căror scop unic este apărarea națională sau protecția civilă;
- planuri și programe financiare sau bugetare.

(9) Prezenta directivă nu se aplică planurilor și programelor co-finanțate în perioadele curente respective de programare ⁽¹⁾ pentru Regulamentul (CE) nr. 1260/1999 al Consiliului ⁽²⁾ și (CE) nr. 1257/1999 ⁽³⁾.

(1) Perioada de programare 2000-2006 pentru Regulamentul (CE) nr. 1260/1999 al Consiliului și 2000-2006 și 2000-2007 pentru Regulamentul (CE) nr. 1257/1999 al Consiliului.

(2) Regulamentul (CE) nr. 1260/1999 al Consiliului din 21 iunie 1999 de stabilire a dispozițiilor generale cu privire la Fondurile structurale (JO L 161, 26.6.1999, p. 1).

(3) Regulamentul (CE) nr. 1257/1999 al Consiliului din 17 mai 1999 privind ajutorul acordat din Fondul European de Orientare și Garantare Agricolă (FEOGA) pentru dezvoltare rurală și de modificare și abrogare a unor regulamente (JO L 160, 26.6.1999, p. 80).

Articolul 4

Obligații generale

(1) Evaluarea ecologică prevăzută la articolul 3 se realizează în timpul elaborării unui plan sau program și înainte de adoptarea sau înscrierea sa în procedura legislativă.

(2) Cerințele prezentei directive sunt fie integrate în procedurile existente ale statelor membre care reglementează adoptarea de planuri și programe, fie incorporate în proceduri instituite pentru a asigura conformitatea cu prezenta directivă.

(3) Atunci când planurile și programele fac parte dintr-o ierarhie, statele membre țin seama, în scopul evitării duplicării evaluării, de faptul că evaluarea se efectuează, în conformitate cu prezenta directivă, la diferite nivele ierarhice. Între altele, pentru a evita duplicarea evaluării, statele membre aplică articolul 5 alineatele (2) și (3).

Articolul 5

Raport de mediu

(1) Atunci când evaluarea mediului este necesară în conformitate cu articolul 3 alineatul (1), se elaborează un raport de mediu în care sunt identificate, descrise și evaluate efectele probabile importante asupra mediului ale aplicării planului sau programului și alternative rezonabile, ținând seama de obiectivele și domeniul de aplicare geografic al planului sau programului. Informațiile necesare în acest scop sunt enumerate în anexa I.

(2) Raportul de mediu elaborat în conformitate cu alineatul (1) trebuie să includă informațiile solicitate în mod rezonabil, ținând seama de cunoștințele și metodele de evaluare existente, de conținutul și gradul de precizie a planului sau programului, stadiul său în procesul de luare a deciziei și măsura în care este de preferat ca anumite aspecte să fie evaluate la diferite niveluri în acel proces în scopul evitării duplicării evaluării.

(3) Informațiile disponibile privind efectele asupra mediului ale planurilor sau programelor obținută la alte niveluri de luare a deciziei sau în temeiul altor instrumente legislative comunitare pot fi utilizate pentru furnizarea informațiilor prevăzute în anexa I.

(4) Autoritățile menționate la articolul 6 alineatul (3) sunt consultate atunci când se decide amploarea și gradul de precizie a informațiilor ce trebuie incluse în raportul de mediu.

Articolul 6

Consultări

(1) Proiectul de plan sau program și raportul de mediu elaborat în conformitate cu articolul 5 trebuie puse la dispoziția autorităților prevăzute la alineatul (3) din prezentul articol, precum și a publicului.

(2) Autoritățile menționate la alineatul (3) și publicul menționat la alineatul (4) au ocazia efectivă și din timp să-și exprime opiniile asupra proiectului de plan sau program, precum și asupra raportului de mediu alăturat acesteia, într-un interval de timp adecvat, înainte de adoptarea planului sau programului sau de înaintarea acestuia pentru procedura legislativă.

(3) Statele membre desemnează autoritățile care trebuie consultate și care, date fiind responsabilitățile specifice în domeniul mediului, pot fi interesate de efectele asupra mediului ale aplicării planurilor și programelor.

(4) Statele membre definesc publicul în sensul alineatului (2), în special publicul afectat sau care poate fi afectat, sau care este interesat în luarea de decizie în conformitate cu prezenta directivă, inclusiv organizațiile neguvernamentale, cum ar fi cele ce promovează protecția mediului și alte organizații implicate.

(5) Normele de aplicare privind informarea și consultarea autorităților și a publicului sunt stabilite de statele membre.

Articolul 7

Consultări transfrontaliere

(1) În cazul în care un stat membru consideră că aplicarea unui plan sau program elaborat în legătură cu teritoriul său poate avea efecte semnificative asupra mediului în alt stat membru sau în care un stat membru care poate fi afectat semnificativ solicită acest lucru, statul membru pe al cărui teritoriu se elaborează planul sau programul înaintează o copie a proiectului de plan sau program și raportul de mediu celui alt stat membru, înainte de adoptarea sau supunerea lui procedurii legislative.

(2) Atunci când un stat membru primește o copie a proiectului unui plan sau program și un raport de mediu conform alineatul (1), acesta comunică celui alt stat membru dacă dorește să inițieze consultări înainte de adoptarea planului sau a programului sau înainte de supunerea lui procedurii legislative și, dacă precizează acest lucru, statele membre implicate inițiază consultări cu privire la posibilele efecte transnaționale ale aplicării planului sau programului și la măsurile preconizate pentru a reduce sau elimina aceste efecte.

Atunci când au loc astfel de consultări, statele membre implicate adoptă de comun acord norme de aplicare pentru a se asigura că autoritățile menționate la articolul 6 alineatul (3) și publicul menționat în articolul 6 alineatul (4) din statul membru care poate fi afectat semnificativ sunt informate și își pot transmite avizul într-un termen rezonabil.

(3) Atunci când statelor membre li se cere să inițieze consultări în conformitate cu prezentul articol, acestea convin încă de la începutul negocierilor asupra unui termen rezonabil pentru durata consultărilor.

*Articolul 8***Luarea deciziei**

Raportul de mediu elaborat în conformitate cu articolul 5, avizele exprimate în temeiul articolului 6 și rezultatele consultărilor transfrontaliere efectuate în conformitate cu articolul 7 se iau în considerare în timpul elaborării planului sau programului și înainte de adoptarea sa sau de supunerea sa procedurii legislative.

*Articolul 9***Informarea cu privire la decizie**

(1) La adoptarea unui plan sau a unui program, statele membre asigură informarea, de către autoritățile menționate la articolul 6 alineatul (3), a publicului și a oricărui stat membru consultat în temeiul articolului 7 și punerea la dispoziția lor a:

- (a) planului sau programului în forma adoptată;
- (b) unei declarații rezumând modul în care au fost integrate în plan sau program problemele de mediu și modul în care raportul de mediu elaborat conform articolului 5, avizele emise în conformitate cu articolul 6 și rezultatele consultărilor desfășurate în conformitate cu articolul 7 au fost luate în considerare în conformitate cu articolul 8 și motivele pentru care a fost ales planul sau programul adoptat, pe baza celorlalte alternative rezonabile preconizate și
- (c) măsurilor hotărâte privind monitorizarea în conformitate cu articolul 10.

(2) Normele de aplicare privind informarea prevăzută la alineatul (1) sunt stabilite de fiecare stat membru.

*Articolul 10***Monitorizarea**

(1) Statele membre monitorizează efectele importante ale aplicării planurilor și programelor asupra mediului, între altele, în scopul identificării efectelor adverse neprevăzute, într-un stadiu incipient, și pentru a putea întreprinde măsurile de remediere pe care le consideră necesare.

(2) În scopul conformării cu alineatul (1), monitorizările existente pot fi utilizate, după caz, pentru evitarea duplicării monitorizării.

*Articolul 11***Legătura cu alte dispoziții legislative comunitare**

(1) O evaluare ecologică realizată în conformitate cu prezenta directivă nu trebuie să aducă atingere cerințelor Directivei 85/337/CEE sau oricărei alte dispoziții legislative comunitare.

(2) Pentru planurile și programele pentru care obligația de a efectua evaluări ale efectelor asupra mediului derivă din prezenta directivă și din alte dispoziții comunitare, statele membre pot prevedea proceduri coordonate sau comune care îndeplinesc cerințele dispozițiilor legislative comunitare aplicabile, pentru a evita duplicarea evaluării.

(3) Pentru planurile și programele co-finanțate de Comunitatea Europeană, evaluarea ecologică în conformitate cu prezenta directivă este efectuată în conformitate cu dispozițiile speciale ale legislației comunitare aplicabile.

*Articolul 12***Informarea, raportarea și revizuirea**

(1) Statele membre și Comisia fac schimb de informații privind experiența obținută în aplicarea prezentei directive.

(2) Statele membre se asigură că rapoartele de mediu sunt de o calitate suficientă pentru a îndeplini cerințele prezentei directive și comunică Comisiei orice măsuri pe care le iau cu privire la calitatea acestor rapoarte.

(3) Înainte de 21 iulie 2006, Comisia transmite un prim raport privind aplicarea și eficiența prezentei directive Parlamentului European și Consiliului.

În vederea unei mai bune integrări a cerințelor de protecție a mediului, în conformitate cu articolul 6 din tratat, și ținând seama de experiența acumulată în aplicarea prezentei directive în statele membre, un astfel de raport este însoțit de propuneri de modificare a prezentei directive, după caz. În special, Comisia preconizează posibilitatea extinderii domeniului de aplicare a prezentei directive la alte zone/sectoare și alte tipuri de planuri și programe.

Un nou raport este transmis la fiecare șapte ani.

(4) Comisia raportează legătura dintre prezenta directivă și Regulamentul (CE) nr. 1260/1999 și (CE) nr. 1257/1999 cu suficient timp înainte de expirarea perioadei de programare prevăzută de regulamentele respective, în scopul asigurării unei abordări coerente în ceea ce privește prezenta directivă și regulamentele comunitare ulterioare.

*Articolul 13***Punerea în aplicare a directivei**

(1) Statele membre adoptă actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 21 iulie 2004. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

(2) Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(3) Obligația menționată la articolul 4 alineatul (1) se aplică planurilor și programelor al căror prim act formal de elaborare este ulterior datei menționate la alineatul (1). Planurile și programele al căror prim act formal de elaborare este anterior acelei date și care sunt adoptate sau supuse procedurii legislative la mai mult de 24 de luni după aceea, fac obiectul obligației menționate la articolul 4 alineatul (1), cu excepția cazurilor în care statele membre decid pentru fiecare caz că nu se poate aplica acest lucru și informează publicul despre decizia lor.

(4) Până la 21 iulie 2004, Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre, pe lângă dispozițiile menționate la alineatul (1), informații separate despre tipul planurilor și programelor care, în conformitate cu articolul 3, fac obiectul unei evaluări ecologice în conformitate cu prezenta directivă. Comisia comunică aceste informații statelor membre. Informațiile se actualizează periodic.

Articolul 14

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

Articolul 15

Beneficiarii

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Luxemburg, 27 iunie 2001.

Pentru Parlamentul European

Președintele

N. FONTAINE

Pentru Consiliu

Președintele

B. ROSENGREN

ANEXA I

Informațiile menționate la articolul 5 alineatul (1)

Informațiile care trebuie furnizate în temeiul articolului 5 alineatul (1), sub rezerva alineatelor (2) și (3) din articolul menționat, sunt următoarele:

- (a) un rezumat al conținutului, principalele obiective ale planului sau programului și legăturile lor cu alte planuri și programe relevante;
- (b) aspecte relevante ale situației ecologice și evoluția sa probabilă fără punerea în aplicare a planului sau programului;
- (c) caracteristicile de mediu ale zonelor care pot fi afectate semnificativ;
- (d) orice problemă de mediu existentă care este relevantă pentru plan sau program, inclusiv, în special, cele care sunt legate de orice zonă de importanță specială pentru mediu, cum ar fi zonele desemnate în conformitate cu Directivele 79/409/CEE și 92/43/CEE;
- (e) obiectivele de protecție a mediului, stabilite la nivel internațional, comunitar sau de stat membru, care sunt relevante pentru plan sau program și modul în care acele obiective și orice considerații de mediu au fost luate în considerare în timpul elaborării lui;
- (f) posibilele efecte semnificative asupra mediului ⁽¹⁾, inclusiv asupra unor chestiuni cum ar fi biodiversitatea, populația, sănătatea umană, fauna, flora, solul, apa, aerul, factorii de climă, bunuri materiale, patrimoniul cultural, inclusiv patrimoniul arheologic și arhitectural, peisajele și interacțiunile între acești factori;
- (g) măsurile preconizate pentru prevenirea, reducerea și, pe cât posibil, echilibrarea oricăror efecte adverse asupra mediului prin punerea în aplicare a planului sau programului;
- (h) o descriere a motivelor de selectare a alternativelor preconizate și o descriere a modului în care s-a făcut evaluarea, inclusiv orice dificultate întâlnită (cum ar fi deficiențe tehnice sau lipsa de cunoștințe teoretice în domeniu) în colectarea informațiilor solicitate;
- (i) o descriere a măsurilor preconizate referitoare la monitorizarea prevăzută la articolul 10;
- (j) un rezumat netehnic al informațiilor menționate la punctele de mai sus.

⁽¹⁾ Aceste efecte trebuie să includă efecte secundare, cumulative, sinergetice, pe termen scurt mediu sau lung, permanente sau temporare, negative sau pozitive.

ANEXA II

Criteria de determinare a amplitudinii efectelor menționate la articolul 3 alineatul (5)

1. Caracteristicile planurilor și programelor, în special:
 - măsura în care planul sau programul stabilește un cadru pentru proiecte și alte activități, fie cu privire la localizarea, natura, mărimea și condițiile de funcționare, fie prin alocarea resurselor;
 - măsura în care planul sau programul influențează alte planuri sau programe, inclusiv cele dintr-o ierarhie;
 - relevanța planului sau programului pentru integrarea considerațiilor de mediu, în special în scopul promovării unei dezvoltări durabile;
 - probleme de mediu relevante pentru plan sau program;
 - relevanța planului sau programului pentru punerea în aplicare a legislației comunitare de mediu (de exemplu, planuri sau programe legate de gestionarea deșeurilor sau protecția apei).
 2. Caracteristicile efectelor și zonei care poate fi afectată, în special:
 - probabilitatea, durata, frecvența și reversibilitatea efectelor;
 - natura cumulativă a efectelor;
 - natura transnațională a efectelor;
 - riscurile pentru sănătatea umană sau mediu (de exemplu, din cauza accidentelor);
 - magnitudinea și extinderea spațială a efectelor (aria geografică și dimensiunea populației care poate fi afectată);
 - valoarea și vulnerabilitatea zonei care poate fi afectată din cauza:
 - caracteristicilor naturale sau patrimoniului cultural special;
 - depășirii standardelor de calitate a mediului sau a valorilor limită;
 - exploatării intensive a solului;
 - efectele asupra zonelor sau peisajelor cu un statut de protecție recunoscut la nivel național, comunitar sau internațional.
-